

Sesja 12: Powtórzonego Prawa 27-30

Dr Cynthia Parker

To jest dr Cynthia Parker i jej nauczanie na temat Księgi Powtórzonego Prawa.

To jest sesja 12, Powtórzonego Prawa 27-30.

Wprowadzenie i traktaty suzeren-wasal

Patrzymy na rozdziały od 27 do 30. Właśnie skończyliśmy prace nad kodeksem prawnym, więc aby umieścić w większej księdze ogólny obraz Powtórzonego Prawa, jak być może pamiętacie na samym początku, kiedy rozmawialiśmy o strukturze Powtórzonego Prawa, nazwaliśmy to na kilka różnych sposobów, w jaki możemy mówić o organizacji Księgi Powtórzonego Prawa. Jednym z nich był traktat suzeren-wasal.

Przyjrzeliliśmy się podstawowemu ogólnemu układowi traktatów hetyckich i traktatów asyryjskich, które zostały znalezione, oraz temu, jak wydają się bardzo podobne do sposobu, w jaki zorganizowana jest Księga Powtórzonego Prawa. Cóż, częścią tego traktatu jest lista rzeczy, postanowień, na które zgadzają się obie strony. Właśnie o tym mówiliśmy w kodeksie prawnym, rozdziały od 12 do 26.

Teraz weszliśmy w błogosławieństwa i przekleństwa. Co więc się stanie, gdy wasal będzie posłuszny traktatowi lub gdy oderwie się i zbuntuje się wobec traktatu? Obecnie częścią tej struktury kodeksu prawnego jest także ratyfikacja przymierza lub ponowne jego głośne odczytanie. Czasami co roku ludzie musieli wstać, powtórzyć to przymierze i przypomnieć sobie o tym przymierzu. Cóż, widzimy to również w tych rozdziałach, więc Księga Powtórzonego Prawa

w pewnym stopniu łączy te dwie rzeczy. Zatem najpierw przejdziemy do rozdziałów 27 i 28, a następnie przejdziemy do rozdziałów 29 i 30.

Powtórzonego Prawa 27

Zatem w rozdziale 27 zauważymy, że jest niewielka przerwa w samym przepływie i strukturze książki. Właściwie byłoby znacznie płynniej, gdybyśmy czytali rozdział 26 bezpośrednio do rozdziału 28. W obu tych rozdziałach głównym mówcą jest Mojżesz. To on wstaje i wydaje instrukcje, rozdział 27 wydaje się cofać o krok, trochę i wydaje się nieco nie na miejscu. Ale 27 to ten, który daje nam instrukcje dotyczące tego, co Izraelici mają robić, kiedy wejdą do tej ziemi.

Ustawianie wielkich kamieni na Ebalu

Tak więc, począwszy od rozdziału 27, werset pierwszy, mówi: „Potem Mojżesz i wszyscy starsi Izraela”. Więc teraz się zamieniliśmy i jesteśmy w tej trzeciej osobie. To ręka redaktora wydaje się dość oczywista w tej części rozdziału. „Wtedy Mojżesz i starsi Izraela nakazali, a lud powiedział: Przestrzegajcie wszystkich przykazań, które ja wam dzisiaj nakazuję. Tak będzie w owym dniu, gdy przejdziecie przez Jordan do ziemi, którą Pan, Bóg wasz, daje wam abyście postawili sobie wielkie kamienie, pokryli je wapnem i wypisali na nich wszystkie słowa tego Prawa, gdy będziecie przechodzić, abyście mogli wejść do ziemi, którą Pan, Bóg wasz, daje wam, ziemią opływającą w mleko i miodem, jak obiecał wam Pan, Bóg waszych ojców”.

Jeśli więc zatrzymamy się na chwilę w wersecie 2, kiedy jest powiedziane: „Stanie się to w tym dniu, gdy przekroczyście Jordan”. Wszystko wydaje się być bardzo natychmiastowe. Gdy tylko przekroczyście Jordan, gdy tylko wasze stopy

staną na ziemi, tak powinniście postępować. Ustawcie kamienie i napiszcie na kamieniu te słowa. Wygląda na to, że skoro tylko postawią stopy na suchym lądzie po drugiej stronie Jordanu, powinni zrobić te rzeczy.

Kiedy dochodzimy do wersetu 4, jest tam napisane: „Tak będzie, gdy przekroczycie Jordan, rozbijecie się na górze Ebal”. Zatem rozpoznaje, że kiedy przekroczycie Jordan na górze Ebal, nastąpi ta ceremonia. Cóż, podróż do Ebal trwa półtora dnia, a jeśli czytasz historie Jozuego i Sędziów, wiesz, że dotarcie do tej ziemi zajęło Izraelitom trochę czasu. Muszą jakoś przedostać się na ląd. Musimy więc czytać te ramy czasowe z odrobiną przymrużenia oka. Wydaje się więc, że jest to natychmiastowe, ale w tym przypadku jest to raczej kwestia priorytetowa. Dlatego nie od razu, gdy tylko twoje stopy znajdą się na suchym lądzie, musisz o tym pomyśleć. Gdy tylko dotrzesz do lądu, ważne będzie, abyś ratyfikował przymierze.

Dlaczego więc muszą wznosić duże kamienie i pokrywać je tynkiem? No cóż, może z kilku powodów. Najpierw pokażę wam zdjęcie kamieni. To nie są kamienie. Nie mamy kamieni z Ebała i Garizim; mówi się o tych konkretnych kamieniach. Ale mamy inne miejsca w kraju, gdzie znaleziono bardzo duże kamienie. Jako wizualny przykład chciałbym pokazać wam zdjęcie.

To pochodzi z innego miejsca w kraju, a te duże kamienie w rzeczywistości pochodzą sprzed Izraelitów. Są one więc znacznie bliższe czasom Abrahama, Izaaka i Jakuba niż czasowi wejścia Izraelitów do tej ziemi. Ale to, co widać, zwłaszcza jeśli porównasz ludzi na zdjęciu z dużymi kamieniami za nimi, widać, jak duże są. Prawdopodobnie jest to rodzaj kamienia, o którym mowa tutaj podczas tej konkretnej ceremonii. Idźcie więc wznosić duże kamienie.

A teraz dlaczego kamienie? Cóż, może z kilku powodów, jednym z nich jest to, że kamienie na zdjęciu natychmiast przyciągają wzrok, ponieważ stanowią niezwykle element krajobrazu. Tak więc, spacerując po okolicy, nie trzeba wiele, aby zauważyć stojący kamień tej wielkości. Wydaje się to niezwykle. Działa więc dla ciebie jako bardzo dobry znacznik pamięci.

A potem macie słowa tej nauki zapisane na tym kamieniu. Cóż, jest napisane, że słowa wypisane tu gipsem pozwalają bardzo wyraźnie zobaczyć, że są to dla nas ważne słowa, o których powinniśmy pamiętać. A zapisane na kamieniu nauki te mają również konotację trwałego autorytetu tych słów:

Więc pisz na kamieniu. A teraz, jakie są te słowa tej nauki, które są pisane? Trudno nam to wiedzieć. Na takim kamieniu zmieści się wiele słów. W rzeczywistości mamy prawa Hammurabiego, a on ma również bardzo dużą stellę z wypisanymi na niej wszystkimi jego prawami. I jest więcej słów na temat tej stelli niż słów, które są w Księdze Powtórzonego Prawa. Więc może być tak, że cała Księga Powtórzonego Prawa ma być napisana na tej stelli.

Lub może to być po prostu nauczanie kodeksu prawa od 12 do 26. Trudno nam to wiedzieć, ale rozumiemy istotę znaczenia tej uroczystości. Idź, wznies coś, co stanie się bardzo oczywiste na linii horyzontu, trwałe autorytet, jaki mają słowa tej nauki.

Jeśli więc wrócimy do tekstu w wersecie 4: „Tak będzie, gdy przekroczycie Jordan, ustawicie na górze Ebal te kamienie, jak wam dzisiaj rozkażę, i pokryjecie je wapnem. Nadto zbudujesz tam ołtarz Panu, Bogu swemu, ołtarz z kamieni, nie będziesz na nich władał narzędziem żelaznym, zbudujesz ołtarz Pana, Boga swego, z kamieni nieobrobionych i będziesz na nim ofiarował spalone ofiary dla Pana, Boga swego, i będziesz tam składał ofiary

pokojowe, i będziesz tam jadł, i będziesz się radował przed Panem, Bogiem swoim”.

Ponownie otrzymujemy kolejną wskazówkę, że te uroczystości religijne są w rzeczywistości uroczystościami, świętami i festiwalami. Są to ludzie, którzy gromadzą się razem i jedzą z Bogiem pośród nich.

W takim razie zrobimy sobie małą przerwę. Po raz kolejny dostajemy rękę redaktora. A teraz wygląda na to, że Mojżesz i starsi znowu stoją po wschodniej stronie Jordanu. „Wtedy Mojżesz i kapłani lewici przemówili do całego Izraela, mówiąc: „Zamilknij i słuchaj, Izraelu! Dziś stałeś się ludem Pana, Boga swego ”. Co jest interesujące, jak mogliśmy powiedzieć, ale tego nie zrobiliśmy, to fakt, że stali się oni ludem Pana, ich Boga, na górze Synaj. Cóż, góra Synaj była pierwotnym miejscem zawarcia przymierza. Teraz mamy Mojżesza i starszych, którzy stoją po wschodniej stronie Jordanu i mówią: „Tego dnia się stałeś”, co skłoniło wielu uczonych do twierdzenia, że musiała mieć miejsce ceremonia ratyfikacji przymierza, która ma miejsce tam po wschodniej stronie Jordanu. Ale potem, kiedy oni pójdą do kraju i staną w Ebal i Garizim, jeszcze raz ratyfikują przymierze i tego dnia staną się. To nie jest kwestia tego, że wcześniej nie byli ludem Bożym, ale w głowach ludzi umacnia się to, że jestem dzisiaj z tym przymierzem, aby trwała pamięć w przyszłości. W tym dniu jesteście ludem Bożym.

Ratyfikacja przymierza w sprawie Ebala i Garizim

Tak więc w wersecie 11: „Mojżesz także tego dnia nakazał ludowi, mówiąc: «Gdy przekroczycie Jordan, ci staną na górze Garizim, aby błogosławić lud, i on wymienia sześć pokoleń z powodu przekleństwa, które staną na górze Ebal i wymienia pozostałych sześć plemion. Zatem Ebal, Garizim i ja pokazaliśmy wam zdjęcie zarówno Ebala, jak i Garizima, kiedy rozmawialiśmy o

Powtórzonego Prawa 11. Rozmawialiśmy o tym, jak ważne jest wysunięcie na pierwszy plan Izraelici myślą o przymierzu, które zawarli ze swoim Bogiem, aby mieć w swojej ziemi coś wizualnego, co sprawi, że za każdym razem, gdy będą mijać Ebal i Garizim, będą pamiętać błogosławieństwa góry Garizim i przekleństwa góry Ebal.

Powtórzonego Prawa 28-29

Kiedy dochodzimy do rozdziału 26, wtedy otrzymujemy listę błogosławieństw i przekleństw. Tak więc koniec rozdziału 27 rzuca na nas klątwy. Brakuje więc błogosławieństw.

Przeskoczmy więc do rozdziału 28. W rozdziale 28 przyjrzymy się razem 28 i 29. W rzeczywistości możemy uporządkować te informacje na dwa różne sposoby. Są błogosławieństwa i przekleństwa, ale są też obietnice i groźby. Zauważymy, że wiele z tych błogosławieństw i przekleństw ma charakter rolniczy. Wielu z nich ma coś wspólnego z ziemią – z tym błogosławieństwem. Nie powinno to być dla nas zaskoczeniem, ponieważ, jak przeglądaliśmy Księgę Powtórzonego Prawa, wiele błogosławieństw, jakie ludzie otrzymują od Boga, to dar ich ziemi. Tak więc, mamy tę projekcję do przodu, jak niesamowita, jak niesamowita może być ta ziemia. Mógłby to być coś w rodzaju Edenu, w którym wszystko jest zorganizowane tak, jak chce tego Bóg.

Częścią tego jest to, że ziemia produkuje plony w taki sam sposób, w jaki Eden dostarczał szczodrości z tej ziemi. Zatem w Księdze Powtórzonego Prawa widzimy ten obraz tego, co widzieliśmy do tej pory, ponieważ potencjał tej ziemi może być taki, że relacje między Bogiem i Jego ludem, ludźmi i innymi ludźmi wokół nich, a także ludźmi w tej ziemi, wszyscy współpracują ze sobą w harmonii .

Kiedy więc dotrzemy do błogosławieństw i przekleństw, nie powinno nas dziwić, że w grę wchodzi tutaj ziemia, ponieważ okaże ona zarówno błogosławieństwo, jak i przekleństwo. Kiedy ziemia jest pielęgnowana i przez to owocna, a kiedy wszystko w społeczeństwie i miejscu zostaje zniszczone i zniszczone, w takim przypadku ziemia również będzie to naśladować.

Widzimy więc ten aspekt ziemi, środowisko naturalne. Ale widzimy również, że nadal istnieje związek między Izraelem a narodami. Teraz, kiedy rozmawialiśmy o Księdze Powtórzonego Prawa 4, faktycznie czytamy, jak Izrael wchodzi do kraju i pamięta, że jest to kraj, który znajduje się pośrodku wszystkich szlaków handlowych. Jeśli pamiętasz ten obraz, rozmawialiśmy o tym ponownie na początku tej serii wykładów. Tak więc, jeśli Izrael zmierza do tej ziemi, a wszystkie szlaki handlowe ze wszystkich okolicznych narodów przechodzą przez tę ziemię, to Izrael idealnie może odzwierciedlać charakter Boga na arenie światowej, aby inni ludzie mogli zobaczyć, jaki jest charakter Boga.

Tak więc tutaj, w rozdziale 28, zauważymy również, że błogosławieństwa i przekleństwa są zauważane przez grupy ludzi wokół nich. Pomysł polega na tym, że Izrael nie działa w izolacji. Izrael jest bardzo dobrze umiejscowiony w znacznie większym krajobrazie świata.

Błogosławieństwa i przekleństwa

Pomyślmy więc o tym pomysle; wróćmy do idei, że są dwie części, błogosławieństwa i przekleństwa. Tak więc tego rodzaju błogosławieństwa i przekleństwa byłyby rzeczami, od których zaczynamy w rozdziale 28. Tak więc werset trzeci: „Błogosławiony będziesz na wsi. Błogosławiony będziesz w mieście. Błogosławiony będziesz na wsi. Błogosławione będzie potomstwo twego ciała i płody twojej ziemi, potomstwo twego bydła, przyrost twego bydła i

młode twego trzody. Błogosławiony twój kosz i dzieża, którą ugniatasz”. To są dobre przykłady błogosławieństw, więc jest to błogosławione od razu.

A co z klątwami? Cóż, w wersecie 16: „Przeklęty będziesz w mieście. Przeklęty będziesz na wsi. Przeklęty będzie twój kosz i miska, którą wyrabiasz. Przeklęte będzie potomstwo twego ciała i plony twego ziemię, rozmnożenie twojego stada i piskłota twoich trzód”. Widzisz pozytyw i dokładne negatywy, błogosławieństwa i przekleństwa.

Obietnice i groźby

Cóż, my też mamy te obietnice i groźby. Więc te są różne; wtedy nie zaczynają się od błogosławionych i przekleństw. Mówią tylko o skutkach działań ludzi. Na przykład zaczniemy od wersetu 7. „Pan sprawi, że twoi wrogowie, którzy powstaną przeciwko tobie, zostaną pokonani przed tobą. Wyjdą przeciwko tobie jedną drogą i uciekną przed tobą siedmioma drogami. rozkaż wam błogosławieństwo w waszych spichlerzach i we wszystkim, do czego przyłożycie rękę. On będzie wam błogosławił na ziemi, którą Pan, Bóg wasz, daje wam. Pan ustanowi was swoim świętym ludem, jak przysiągł wam, jeśli Przestrzegasz przykazań Pana, Boga swego, i chodzisz Jego drogami, a wszyscy ludzie na ziemi zobaczą, że nazwano cię imieniem Pana, i będą się ciebie bać”.

Więc, słyszysz to. Jeśli będziesz posłuszny tym przykazaniom, oto te rzeczy i błogosławieństwa lub obietnice, które nadejdą na twojej drodze. I znowu widzimy uznanie, że inne narody zauważą, że istnieje interakcja. W ten sposób narody, które wystąpią przeciwko Izraelowi, zostaną rozproszone, a inne narody zobaczą, że Bóg błogosławił swojemu ludowi.

A co z drugiej strony z zagrożeniami? Mamy coś, co widzimy w wersecie 22: „Pan dotknie cię suchotą, gorączką, zapaleniem, ognistym upałem, mieczem,

zarazą i pleśnią, i będą cię ścigać, aż zginiesz. Niebo, które jest nad twoją głową, będzie z brązu, a ziemia, która jest pod tobą, z żelaza. Pan ześle deszcz na twoją ziemię w proch i proch”. Więc pamiętajcie z rozdziału 11 Bóg jest tym, który daje wcześniej w późnych deszczach. Deszcze, które są niezbędne do wytworzenia ziemi. Tak więc w tym przypadku deszcz zostanie wstrzymany.

„I spadnie na was, aż zostaniecie zniszczeni. Pan sprawi, że zostaniecie pokonani przed waszymi wrogami. Wyjdziecie przeciwko nim jedną drogą, ale przed nimi uciekniecie siedmioma drogami. I będziecie przykładem postrach wszystkim królestwom ziemi”. Więc znowu, tak jak z błogosławieństwami i przekleństwami, tak z obietnicami i groźbami, przychodzi to w formie rolnictwa. Ich miejsce jest błogosławione lub ich miejsce jest roztrzaskane i zniszczone. I to w formie przykładu, jakim są dla narodów. Albo wygrają to, kiedy pójdą w konflikcie z narodami, w których są postawieni jako przykład, albo narody, następujący naród, otoczą ich i uderzą.

Nierzadko zdarza się, że prorocy później spoglądają wstecz na te kodeksy prawa i mówią, że nadchodzą one na nas, ponieważ złamaliśmy przymierze z Bogiem. To są czerwone flagi, które powinny wstać i powiedzieć: „To są sygnały ostrzegawcze. Wykroczyłeś poza linię. Musisz wysunąć na pierwszy plan swój umysł historii tego, kim jest Bóg i kim jesteś jako Jego ludzie.”

Mają więc być czymś w rodzaju sygnałów ostrzegawczych przed tym, co się stanie, a także naturalnymi konsekwencjami ich wyborów.

Przekleństwa ciąg dalszy

Na początku pomnę, przeczytam trochę z samego końca rozdziału 28, a potem przejdziemy do rozdziału 29. W wersecie 45 jest napisane: „Wszystkie te przekleństwa spadną na ciebie ścigać was i dosięgać was, aż zostaniecie wytępieni za to, że nie usłuchaliście Pana, Boga waszego, przestrzegając Jego

przykazań i ustaw, które wam nadał. Będą one znakiem i cudem dla was i dla waszego potomstwa na wieki, ponieważ nie służcie Panu, Bogu waszemu, z radością i radością serca, z obfitości wszystkiego, dlatego będziecie służyć waszym wrogom, których Pan ześle przeciwko wam, w głodzie, pragnieniu, nagości i niedostatku wszystkiego. Włoży żelazne żółtko na twoją szyję, aż cię zniszczy”.

Tak więc otrzymujemy te dwa wersety, w wersetach 47 i 48, kontrast między tym, co się dzieje, kiedy służysz Panu, a kiedy odwracasz się od służenia Panu, skończysz służąc innym narodom.

Gdybyście zliczyli błogosławieństwa i przekleństwa, okazałoby się, że sekcja dotycząca przekleństw jest wyjątkowo długa. Dlaczego tak jest? Tu nie ma równości jeden do jednego. Nacisk na przekleństwa ma pomóc zmotywować ludzi do przestrzegania przykazań Boga. Tak więc nacisk kładziony jest na te wszystkie rzeczy, które potencjalnie mogą pójść nie tak, jako sposób na powiedzenie: „Proszę więc, bądźcie bardzo ostrożni, abyście pamiętali o przymierzu z Panem, waszym Bogiem”.

Powtórzonego Prawa 29 – Ceremonia ratyfikacji – opowiadanie historii na nowo

Gdy zbliżamy się do rozdziału 29, mamy teraz więcej informacji na temat tej ceremonii ratyfikacji, która powinna się odbyć. Każdy Izraelita powinien w tym uczestniczyć. To nie tylko mężczyźni. Nie tylko właściciele ziemscy. To nie tylko bogaci. To nie jest przedstawiciel społeczności. To cała społeczność.

I jest to uznanie, jak to potwierdza Księga Powtórzonego Prawa w całej księdze, że Izrael może upaść. Tak więc mamy już, ponownie w rozdziale 29, tę ideę, że Izrael prawdopodobnie nie rozpozna Boga pośród siebie, a następnie będziemy mieli kontrast z Sodomą i Gomorą oraz obietnicę wygnania.

Przyjrzyjmy się więc tym. Tak więc w rozdziale 29: „To są słowa przymierza, które Pan nakazał Mojżeszowi zawrzeć z synami Izraela w ziemi Moabu, oprócz przymierza, które zawarł z nimi na Horebie. Mojżesz wezwał wszystkich Izraela i rzekł do nich: Widzieliście wszystko, co Pan uczynił na waszych oczach w ziemi egipskiej, faraonowi i wszystkim sługom, i całej tej ziemi, wielkie próby waszymi oczyma widzieli te wielkie znaki i cuda.” To powinno być ci bardzo znane. Gdy przeszliśmy przez Księgę Powtórzonego Prawa, była to spójna rzecz, na którą spojrzeliśmy wstecz i powiedzieliśmy, że Bóg jest ich Bogiem-wojownikiem. On już dokonał tych wielkich rzeczy. Muszą tylko pamiętać.

„A jednak aż do dnia dzisiejszego Pan nie dał wam serca, abyście wiedzieli, oczu, aby widzieć, ani uszu, abyście słyszeli. Czterdzieści lat prowadzę was przez pustynię. Wasze szaty nie są na was zniszczone, a wasze sandały nie są zniszczone. zużyte na stopie.” Zatem znowu odniesienie do 8 rozdziału Księgi Powtórzonego Prawa.

Nie jedliście chleba i nie piliście wina ani mocnego napoju, abyście wiedzieli, że Ja jestem Pan, wasz Bóg. Gdy dotarliście na to miejsce, Sichon, król Cheszbonu, i Og, król Cheszbonu, Baszan wyszedł nam naprzeciw do bitwy, ale pokonaliśmy ich, zajęliśmy ich ziemię i daliśmy ją w dziedzictwo Rubenitom , Gadytom i połowie pokolenia Manassesytów . Przestrzegajcie więc słowa przymierza, aby je wypełnić aby wam się powodziło we wszystkim, co czynicie”.

Zaczynamy więc widzieć, jak te końcowe rozdziały Księgi Powtórzonego Prawa zaczynają podejmować tematy, które widzieliśmy w pierwszych rozdziałach Księgi Powtórzonego Prawa. Więc w pewnym sensie dochodzimy do tego miłego wniosku, gdy opowiadamy historię ludzi.

Uznanie przyszłych pokoleń

Dlatego w wersecie dziesiątym jest napisane: „Stoicie dzisiaj wszyscy przed Panem, waszym Bogiem, wasi wodzowie, wasze plemiona, wasi starsi, wasi dowódcy, nawet mężowie Izraela, wasze dzieci, wasze żony, cudzoziemcy, który jest w waszych obozach, od tego, który rąbie wasze drwa, do tego, który czerpie waszą wodę, abyście mogli zawrzeć przymierze z Panem, waszym Bogiem, i do jego przysięgi, którą Pan, Bóg wasz, składa wam dzisiaj, abyście aby ustanowił was dzisiaj swoim ludem. A potem może być waszym Bogiem, tak jak wam powiedział i przysiągł waszym ojcom Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi. Teraz nie tylko z wami zawieram to przymierze i przysięgę, ale zarówno z tymi, którzy stoją tu dzisiaj z nami w obecności Pana, Boga naszego, jak i z tymi, których jeszcze tu dzisiaj z nami nie ma”. Jest więc uznanie dla przyszłych pokoleń.

Przeskakując w dół, teraz zaczynamy dochodzić do tego, że Izraelici mogą być niewierni, a kiedy to robią, pociągają za sobą konsekwencje. A teraz zajmujemy się ideą Sodomy i Gomory. Więc pozwól mi to przeczytać i możemy trochę porozmawiać o tej sekcji.

Sodoma i Gomora Równolegle

Zacznę więc od wersetu 22: „Teraz przyszłe pokolenie, twoi synowie powstaną po tobie i cudzoziemiec, który przybywa z odległej krainy, gdy zobaczą plagi ziemi i choroby, z którymi Pan zesłał udręczony, powie: Cała jego ziemia to siarka i sól, płonące pustkowienie, nieobsiane i nieurodzajne, i nie rośnie na niej trawa, jak po zburzeniu Sodomy i Gomory, Admy i Zabulon, które Pan obalił w swoim gniewie i w Jego gniew. I wszystkie narody powiedzą: „Dlaczego Pan tak uczynił tej ziemi i dlaczego tak wielki wybuch i gniew?”

Tak więc to, co widzimy w tym wersecie, to znowu idea, że Izrael jest na znacznie większej arenie międzynarodowej, którą inne narody przyjdą i zobaczą.

Ale tym razem, zamiast przyjść i zobaczyć, jak Izrael odzwierciedla swojego Boga, przychodzą i widzą zniszczoną ziemię, ziemię siarki i soli. Tak więc siarka i sól są zupełnym przeciwieństwem krainy mlekiem i miodem płynącej. To nieproduktywna ziemia. Tak więc zamiast tej ziemi, która powinna być ziemią obfitości, ta ziemia zostanie zniszczona.

Wzmianka o Sodomie i Gomorze jest również dość interesująca. To miłe, małe ukłon w stronę Genesis 14. Wróćmy więc do samego początku Pięcioksięgu. Tak więc 14 rozdział Księgi Rodzaju i następne rozdziały przedstawiają Sodomę i Gomorę oraz działalność mieszkańców Sodomy i Gomory.

Gdybyśmy szczegółowo przestudiowali Sodomę i Gomorę, zauważylibyśmy, że kiedy Bóg mówi Abrahamowi, że zamierza zniszczyć Sodomę i Gomorę, dzieje się tak z powodu krzyku uciskanych. Tak więc myślimy o Sodomie i Gomorze i czasami ludzie kojarzą z nimi grzechy seksualne, co może być częścią sprawy. Ale dzieje się tak dlatego, że uciskali ludzi i ustanowiono niesprawiedliwy system ekonomiczny. I z tego powodu krzyk uciśnionych, podobnie jak krzyk Izraelitów, kiedy byli uciskani przed Egiptem, wzmógł się. Tak więc to odniesienie do Sodomy i Gomory odnosi się tutaj do tego, kiedy Izraelici wchodzić do swojej ziemi, która powinna być pomyślna i owocna. Jeśli wejdą i nie zastosują się do przykazań Boga, krzyki uciśnionych zostaną usłyszane, a Bóg odpowie tak, jak konsekwentnie reagował na przestrzeni dziejów. I nawet ich ziemia, ten dar ziemi, który został dany Izraelitom, zostanie im odebrany.

Pełne nadziei zakończenie – Księga Powtórzonego Prawa 30

Gdyby Księga Powtórzonego Prawa kończyła się w tym miejscu na 29. rozdziale, byłoby to naprawdę smutne zakończenie. Czuje się bardzo

beznadziejnie i wydaje mi się, że nie ma się czego trzymać. Mam wrażenie, że kończymy z nierozpoznanie Boga pośród Jego ludu.

Ale jest nadzieja. Zatem, podobnie jak ci ostatni prorocy, zawsze będą mówić o potencjalnym niebezpieczeństwie, które się zbliża. Jest przecinek, ale nadzieja, która ma nadejść, a w rozdziale 30. Czy jest to nadzieja dla nas

Kiedy więc spojrzymy na rozdział 30, zobaczymy, że istnieje zrewidowana nadzieja, ponieważ odbudowa jest możliwa. W pierwszych kilku wersetach zwrócimy uwagę na słowa o pokucie, powrocie i odnowie, ponieważ te trzy słowa ostatecznie stanowią kluczową trylogię idei, która powtarza się w całej pozostałej księdze Starego Testamentu, przez proroków, aż do samego końca, aż do Malachiasza, który jest ostatnią księgą przed wejściem do Nowego Testamentu.

Obrzezanie serca

Przyjrzymy się jeszcze raz obrzezaniu serca. Widzieliśmy to już wcześniej, przyglądaliśmy się temu i mówiliśmy o tym w 10 rozdziale Księgi Powtórzonego Prawa, gdzie ludzie zostali wezwani do obrzezania swoich serc, aby być pokornymi. Ale tutaj zobaczymy, jak Bóg faktycznie obrzeza ich serca. Zatem wracamy do posiadania serca z ciała, zamiast twardego serca z kamienia.

I zobaczymy, że pozostawimy Izraelitom wybór, a wybór będzie pomiędzy życiem i dobrem, a śmiercią i złem.

Przeczytajcie więc ze mną rozdział 30, zaczynając od wersetu pierwszego. „Tak będzie, gdy przyjdą na was wszystkie te rzeczy, błogosławieństwa i przekleństwa, które wam kładę, a wy będziecie je sobie przypominać”. Hebrajskie słowo jest właściwie tym, które jest; to jest jak ruch wahadłowy, powrót do siebie. Jest to więc uznanie, że zblądziłeś. „Kiedy

powrócicie do rozsądku we wszystkich narodach, do których was wygnał Pan, Bóg wasz, i nawrócicie się do Pana, Boga waszego, i będziecie mu posłuszni z całego serca i duszy, tak jak ja wam dzisiaj nakazuję, ty i twoi synowie. Wtedy Pan, Bóg twój, przywróci cię z niewoli, zmiłuje się nad tobą i zgromadzi cię ponownie spośród wszystkich ludów, do których cię rozproszył Pan, Bóg twój". Ma to w sobie echa 3 rozdziału Jeremiasza.

„Jeśli na krańcu ziemi są twoi wygnańcy, stamtąd zbierze cię Pan, Bóg twój. I stamtąd cię sprowadzi z powrotem". Nie ma takiej odległości, która byłaby zbyt duża, poza zasięgiem Boga, który mógłby odciągnąć swój lud i zaoferować swojemu ludowi to odnowienie.

W wersecie 6 czytamy: „Ponadto Pan, Bóg twój, obrzeza serce twoje i serca twoich potomków, abyś miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, abyś żył".

Słowo Boże dane Jego ludowi

Przejdę do wersetu 11. Jest tam napisane: „Albowiem to przykazanie, które ci dzisiaj daję, nie jest dla ciebie zbyt trudne ani nie jest poza zasięgiem. Nie w niebie powinienes go wypowiadać. Kto dla nas pójdzie do nieba i zdobędzie je dla nas, i który da nam je usłyszeć, abyśmy mogli je obserwować, ani nie jest to za morze, jak można powiedzieć, kto przeprawi się dla nas przez morze, aby je dla nas zdobyć i uczynić nas usłyszeć, abyśmy mogli to obserwować?"

Zatem to prawo jest czymś, co faktycznie jest możliwe do uchwalenia, a przykazania Boże czy nie, są czymś ukrytym. Nie są tajemnicze. Nie musicie używać czarowników ani zaklęć, ani mieć fałszywych proroków, którzy chodzą, szukają i próbują rozwikłać tajemnice, aby wam je przynieść. W przeciwieństwie do tego Bóg przemówił do swego ludu. Dał swoje prawo, swoje nauki i swoje

największe wskazówki, jak przetrwać i zostać spełnionym przez ludzkość w tym miejscu, które im daje. On im to dał. Nie muszą więc szukać tajemnic życia. Jest więc taki pomysł. To właśnie tutaj. Jest to namacalne tuż przed tobą.

Poznanie dobra i zła oraz ich wybór

Tak więc w wersecie 14. „Ale słowo jest bardzo blisko ciebie, w twoich ustach i w twoim sercu, abys je przestrzegał. Patrz, kładę dziś przed tobą życie i pomyślność, śmierć w przeciwnościach”. Cóż, to jest moje tłumaczenie i byłbym ciekawy, co mówi twoje tłumaczenie. Prawdziwy hebrajski brzmi: „Kładę dzisiaj przed tobą życie i dobro, śmierć i zło”.

Nie, to są interesujące kontrasty, ponieważ kiedy pomyślimy, kiedy ostatni raz słyszeliśmy ten wybór dobra i zła, który jest przedstawiany ludziom, może po prostu, może twój słuch odbija się echem z tyłu głowy, zwłaszcza, że ciągle powtarzam w Księdze Powtórzonego Prawa są powiązania z Księgą Rodzaju. Może cię tam zaprowadziłem. Ale to jest dobro i zło. Może to być właściwie nawiązanie do Ogrodu, gdzie jest drzewo poznania dobra i zła, a ludzie w Ogrodzie mieli wybór.

I tak samo ludzie tutaj, przy wejściu, kiedy wkraczają na ziemię, mają wybór, a to ich czyny i to, co robią, daje im życie, które jest dobre, albo śmierć i zło. I tutaj również należy pamiętać, że śmierć i zło, może to być śmierć fizyczna, ale jest to również śmierć przez wygnanie wyrwane z miejsca, w którym zostałeś zakorzeniony.

Dlatego w wersecie 16 czytamy: „Gdy dziś nakazuję ci miłować Pana, Boga swego, chodź Jego drogami, przestrzegaj jego przykazań, ustaw i sądów,

abyś żył i rozmnażał się, aby ci błogosławił Pan, Bóg twój w ziemi, do której wchodziliście, aby posiąść”.

Powołanie Świadców

Przejdę teraz do wersetu 19, ponieważ w wersecie 19 mamy powołanie świadków na to, co jest ogłaszane ludziom. „Wzywam więc dzisiaj niebo i ziemię na świadków przeciwko wam, że kładę przed wami życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Wybierzcie więc życie, abyście żyli wy i wasze potomstwo, miłując Pana, waszego Boga, słuchając Jego głosu i Ignąc do Niego, bo takie jest wasze życie i długość waszych dni, które spędzicie na ziemi, którą Pan poprzysiągł waszym ojcom Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi.

Więc w ten sposób zakończymy nasze ceremonie, które odbywają się na skraju kraju, a następnie wejdziemy i zabierzemy ceremonie do Ebala i Garizim, błogosławieństwa i przekleństwa, uznanie, o którym Księga Powtórzonego Prawa wie, że jest realne, że prawdopodobnie odejdą.

A jednak nadzieja, że będzie jeszcze możliwe odnowienie. Tak więc życie i śmierć, dobro i zło, błogosławieństwa i przekleństwa są na stole. To do nich należy wybór.

To jest dr Cynthia Parker i jej nauczanie na temat Księgi Powtórzonego Prawa. To jest sesja 12, Księga Powtórzonego Prawa 27-30.